

رحمان رحیم زادگان

استادیار گروه آبیاری دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

تاریخ وصول سوم آبانماه ۱۳۶۹

چکیده

به منظور جستجوی مناسبترین روش محاسبه تبخیر و تعرق در منطقه اصفهان که جزو مناطق خشک به حساب می آید و اقلیمهای مشابه، چمن به عنوان گیاه مبنا در سه عدد لایسیمتر کاشته شد. آب مصرفی چمن به مدت دو سال و سه صورت روزانه اندازه گیری گردید. هم زمان با این آزمایش، پارامترهای اقلیمی نیز در ایستگاه کلیماتولوژی دانشگاه صنعتی اصفهان اندازه گیری شده و تبخیر و تعرق بالقوه برای گیاه مبنا با استفاده از ۱۲ روش مختلف محاسبه گردید. مقایسه نتایج حاصل از اندازه گیری تبخیر و تعرق بالقوه چمن به عنوان گیاه مبنا در لایسیمترها با روشهای محاسباتی نشان می دهد که به ترتیب روشهای جنسن - هیز، کریستیانسن و هارگریوز، بلینی - کریدل اصلاح شده، پن من و ترک نسبت به روشهای دیگر تخمین مناسبتری از تبخیر و تعرق بالقوه گیاه مبنا را برآورد می نمایند.

مقدمه

بدون شك موضوع آب و آبیاری به عنوان اصلی ترین مسأله در بخش کشاورزی کشور ما و بسیاری از نقاط خشک و نیمه خشک جهان مطرح است. کشور ما ایران اگرچه از جمله کشورهای کم آب به حساب می آید ولی واقعیت این است که آن مقدار آب هم که در اختیار بخش کشاورزی قرار می گیرد با راندمان بسیار پائین مصرف می گردد. کمیسیون بین المللی آبیاری و زهکشی (۲) راندمان آبیاری در ایران را ۳۰ درصد تخمین زده است که مبین تلفات زیاد آب در شبکه انتقال و مزارع کشاورزی است. افزایش راندمان انتقال آب به طرق مختلف امان پذیر است که موضوع بحث این مقاله نمی باشد. یکی از راههای کاهش تلفات آب در مزارع را می توان برنامه ریزی آبیاری عنوان کرد که اساس آن را برآورد مناسب

آب مصرفی گیاهان تشکیل می دهد. تاکنون ده ها

معادله تجربی و نیمه تجربی برای محاسبه تبخیر و تعرق بالقوه ارائه شده است. منظور از تبخیر و تعرق بالقوه در این مقاله تبخیر و تعرق بالقوه گیاه مبنا است. سپس از محاسبه تبخیر و تعرق بالقوه (Et_p) با اعمال ضریب مصرف (K) هر گیاه خاص مقدار تبخیر و تعرق حقیقی (Et_c) آن گیاه بدست می آید.

$$Et_c = K \cdot Et_p \quad (1)$$

همه معادلاتی که برای محاسبه تبخیر و تعرق بالقوه استفاده می شوند پارامترهای اقلیمی یکسان را بکار نمی گیرند و به همین دلیل مقادیر محاسبه شده از روشهای مختلف هماهنگ نیستند. به این ترتیب این سوال مطرح می شود که در هر منطقه کدامیک از این معادلات تخمین بهتری از تبخیر و تعرق بالقوه را

می‌دهد.

جنسن (۴) تبخیر و تعرق اندازه گیری شده را با نتایج حاصل از محاسبات چندین روش مقایسه کرده و دقت معادلات مختلف را برای مناطق خشک و مرطوب تعیین نموده است. جنسن اشاره می‌کند که داده های مورد استفاده وی توسط افراد مختلفی جمع آوری شده از طرف دیگر منطقه خشک و مرطوب طیف وسیعی را از نظر اقلیمی شامل می‌شود و بر لزوم مطالعه در هر منطقه برای تعیین مناسبترین روش در آن منطقه تاکید می‌کند. به علاوه در مواردی خلاف نتایج جنسن مشاهده گردیده است.

موسوی و کریمی تبخیر و تعرق بالقوه را برای اصفهان محاسبه و با نتایج آزمایشات پوتومتری^۱ مقایسه کرده‌اند (۱).

هدف اصلی از این پژوهش این است که مناسبترین روش محاسبه تبخیر و تعرق برای دشت اصفهان و اقلیمهای مشابه مشخص گردد. اصفهان با میانگین درجه حرارت سالانه ۱۵/۸ سانتیگراد و بارندگی سالانه ۱۴۰ میلیمتر منطقه خشک به حساب می‌آید.

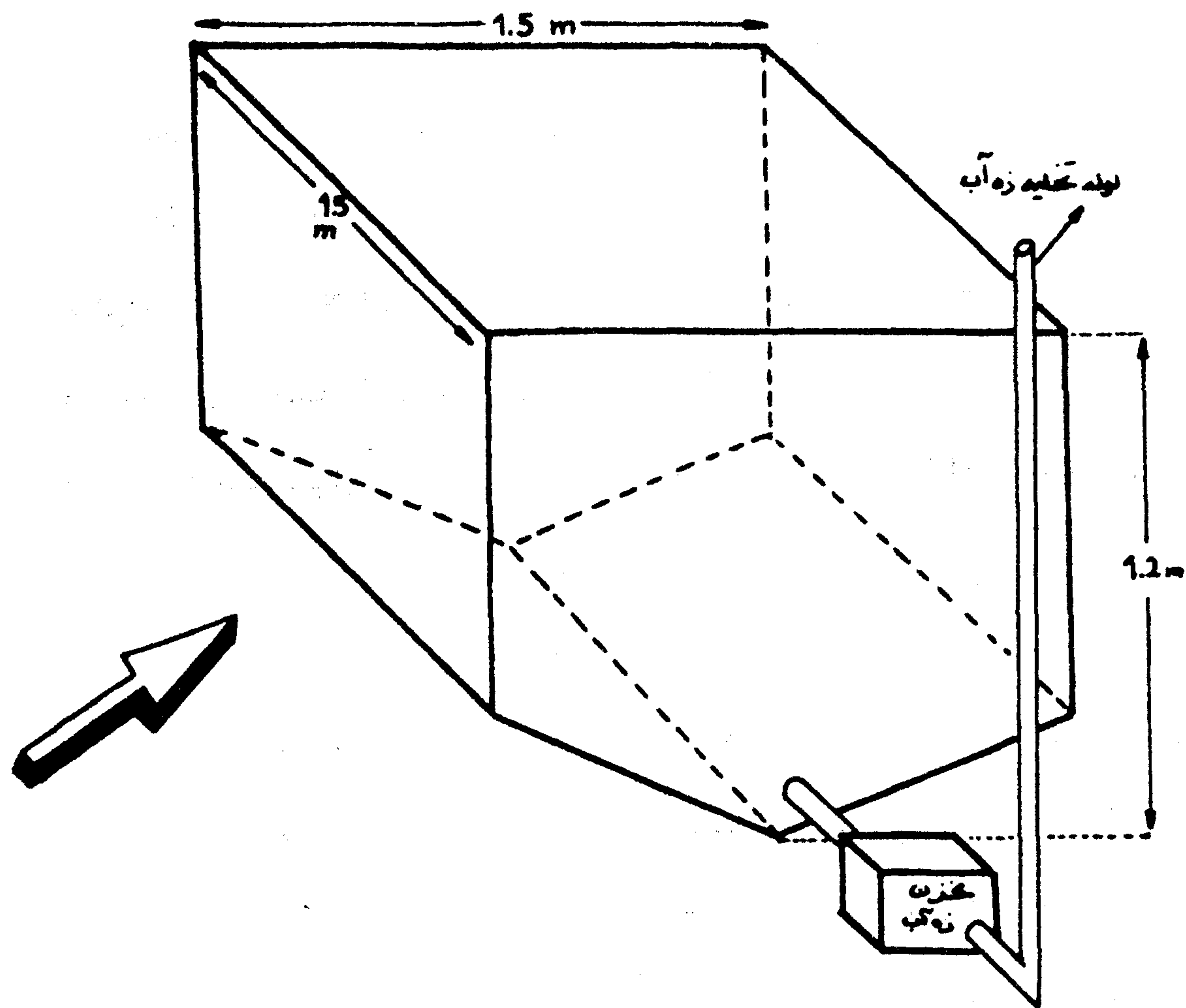
مواد و روشها

سه عدد لایسیمتر با سطح $1/5 \times 1/5$ متر و عمق $1/2$ متر برای کاشت چمن و اندازه گیری تبخیر و تعرق بالقوه ساخته شد. کف لایسیمترها شیبدار ساخته شده و به وسیله لوله‌ای کوتاه به یک مخزن متصل گردید تا زه‌آب به آن هدایت شود. لوله‌ای عمودی از مخزن به سطح زمین آمده تا زه‌آب جمع شده به وسیله پمپ دستی

به بیرون کشیده شود. یک نمونه از لایسیمتر مورد استفاده در شکل ۱ نشان داده شده است. لایسیمترها در مزرعه دانشگاه صنعتی اصفهان در درون خاک قرار داده شده و در داخل آنها ابتدا به ضخامت حدود ۳۰ سانتی-متر شن ریخته شد و سپس با خاک مزرعه لورک کسه تیپیک منطقه است پر شد. قبل از کاشت چمن در داخل لایسیمترها، چندین بار عمل آبیاری انجام گرفت تا خاک نشست خود را انجام دهد و دوباره لایسیمترها از خاک پر شد. حد ظرفیت مزرعه این خاک ۲۸ درصد وزنی نقطه پژمردگی آن ده درصد وزنی و جرم مخصوص ظاهری آن ۱/۱۹ گرم بر سانتیمتر مکعب اندازه گیری گردید. منحنی رطوبتی خاک در آزمایشگاه توسط دستگاه پرشمر ممبران تهیه شد تا مکشهای قرائت شده از تانسیموتر به درصد رطوبت تبدیل شود. داخل لایسیمترها و اطراف آنها تا شعاع ۷ متری گیاه چمن به عنوان گیاه مبنا کاشته شد. لایسیمترها در وسط مزرعه کار گذاشته شد و در شعاع بیش از ۷ متری نیز گیاهان دیگری کاشته شده بود. برای اندازه گیری رطوبت خاک در هر لایسیمتر سه عدد تانسیموتر در اعماق ۱۵، ۴۵ و ۷۵ سانتیمتری کار گذاشته شد.

برای جلوگیری از تنش رطوبتی در گیاه تصمیم گرفته شد که هر وقت یکی از تانسیموترها مکش ۴۵ تا ۵۵ سانتی بار را نشان بدهد، عمل آبیاری انجام گیرد. با توجه به اینکه خاک سطحی زودتر خشک می‌شود بنابراین عملاً " تانسیموتری که در عمق ۱۵ سانتیمتری قرار گرفته زمان آبیاری را کنترل می‌کند. مقدار آب آبیاری طوری انتخاب می‌شد که حتماً " مقداری آب وارد

۱- منظور از آزمایشات پوتومتری آزمایشاتی است که در داخل استوانه فلزی یا گلدان انجام می‌گیرد. این وسیله در مزرعه در داخل خاک قرار می‌گیرد.

شکل ۱- نمونه‌ای از لایسیمتر مورد استفاده.

مخزن زه آب گردد. در طول آزمایش ارتفاع چمن بین ۷ تا ۱۰ سانتیمتر نگهداشته شد.

اندازه گیری رطوبت خاک و جمع آوری زه آب بطور روزانه و معمولاً "نزدیکی غروب انجام می‌گرفت. مقدار تبخیر و تعرق از هر لایسیمتر از رابطه زیر که در حقیقت یک معادله بیلان آب است محاسبه می‌شود.

$$Et_p = \sum_{i=1}^3 (\theta_{v1i} - \theta_{v2i}) \cdot D_i - D_d \quad (2)$$

که در رابطه بالا Et_p تبخیر و تعرق بالقوه (سانتیمتر در روز)، i شماره تانسیومتر، θ_{v1i} رطوبت حجمی اولیه خاک که تانسیومتر i ام در روز قبل نشان داده، θ_{v2i} رطوبت حجمی ثانویه خاک که تانسیومتر i ام در روز مورد نظر نشان داده، D_i ضخامت لایه‌ای از خاک (سانتیمتر) که تانسیومتر نشان دهنده رطوبت آن است (در این آزمایش $D_i = 30$ سانتیمتر برای همه تانسیومترها بوده است) و D_d عمق معادل زه آب (سانتیمتر) است که

از تقسیم حجم زه آب به سطح لایسیمتر بدست می‌آید. آزمایش به مدت دو سال انجام گرفت. در ماه‌های سرد باتوجه به درجه حرارت پائین خاک در بسیناری از روزها تانسیومترها از کار افتاده در روزهایی که از کار نیافتاده نیز داده‌های بدست آمده مطمئن نیستند. به همین دلیل در تجزیه و تحلیل داده‌ها اندازه‌گیری‌های مربوط به ماه‌های سرد حذف شده و در هر سال ۶ ماه داده مورد بررسی قرار گرفت. باتوجه به اینکه اصولاً در ماه‌های سرد نیاز چندانی به آبیاری نیست بنابراین موضوع فوق تأثیری در کارآئی نتایج ندارد.

پارامترهای اقلیمی روزانه از قبیل درجه حرارت، رطوبت نسبی هوا و سرعت باد در طول این مدت در ایستگاه کلیماتولوژی دانشگاه صنعتی اصفهان اندازه‌گیری شده است.

نتایج

اگرچه اندازه گیری تبخیر و تعرق بالقوه به صورت روزانه بوده ولی به چندین دلیل تجزیه و تحلیل داده‌ها به صورت ماهانه انجام گرفته است. اولاً " بعضی از معادلات تبخیر و تعرق که برای مقایسه با مقادیر اندازه گیری شده استفاده می‌شوند میزان تبخیر و تعرق را ماهانه محاسبه می‌کنند. ثانیاً " چون اندازه گیری رطوبت توسط تانسیومتر در سه عمق انجام گرفته در بعضی روزها تغییر رطوبت در پروفیل خاک در نقطه‌ای که تانسیومتر قرار گرفته اتفاق نمی‌افتد (برای مثال اگر تبخیر و تعرق از عمق صفر تا ۱۰ سانتیمتری تامین شود هیچ کدام از تانسیومترها تغییری نشان نمی‌دهند). با جمع کردن تغییر رطوبت در پروفیل خاک در درازمدت این خطا خودبخود رفع می‌گردد. لازم به تذکر است که متوسط تبخیر و تعرق از سه لایسمتر به عنوان تبخیر و تعرق بالقوه اندازه گیری شده مورد استفاده قرار گرفته است.

از بین کلیه معادلات تبخیر و تعرق بالقوه ۱۲ روش که بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرند و با توجه به آمار هواشناسی جمع آوری شده امکان محاسبه آنها وجود داشت برای مقایسه با تبخیر و تعرق اندازه گیری شده انتخاب گردیده‌اند. روشهای مورد استفاده عبارتند از: ترك^۱، جنسن - هیز^۲، کریستیانسن - هارگریسون^۳، مکینک^۴، استرومکی^۵، پن من^۶، بلینی - کریدل^۷، بلینی - کریدل اصلاح شده^۸، پاپاداکیس^۹، ایوانوف^{۱۰}، بهینگ و ماکسی^{۱۱} و تورنت ویت^{۱۲}. توضیح کافی در

مورد این روشها توسط جنسن (۴) و سازمان خواروبار جهانی (۳) داده شده است.

محاسبه تبخیر و تعرق بالقوه در بعضی از روشهای ذکر شده نیاز به میزان تشعشع خورشیدی (R_s) یا تشعشع خالص (R_n) دارد که مقادیر آنها طبق پیشنهاد ماروین جنسن (۴) از روابط زیر محاسبه شده است.

$$R_s = \left(0.25 + 0.61 \frac{n}{N} \right) R_{s0} \quad (2)$$

$$R_n = aR_s + b \quad (4)$$

که در رابطه بالا R_{s0} تشعشع خورشید در روز بدون ابر است و از جداول مربوطه (۴) و با توجه به عرض جغرافیائی منطقه انتخاب می‌شود، $\frac{n}{N}$ نسبت ساعات آفتابی حقیقی به ساعات آفتابی ممکن و a و b ثابتهای هستند که با توجه به شرایط اقلیمی منطقه اصفهان بترتیب ۰/۷۶ و ۲۰- انتخاب گردیده‌اند (۴). آمار هواشناسی و سایر پارامترهای مورد استفاده در محاسبه تبخیر و تعرق در جدول ۱ نشان داده شده است، با این توضیح که در محاسبه تبخیر و تعرق با روشهای روزانه آمار، روزانه استفاده شده که ارائه تمام این آمار در این مختصر ممکن نیست. مقادیر تبخیر و تعرق بالقوه محاسبه شده و همچنین اندازه گیری شده در جدول ۲ آمده است.

بحث

به منظور انتخاب مناسبترین روش محاسبه تبخیر و تعرق بالقوه ابتدا واریانس جامعه تفاوتها برای هر کدام از روشها از رابطه زیر محاسبه شده است:

1- Turc	2- Jensen-Haise	3- Christiansen and Hargreaves
4- Makkink	5- Ostromecki	6- Penman
7- Blaney-Cridle	8- Adjusted Blaney-Cridle	9- Papadakis
10- Ivanov	11- Behnke	12- Thornthwaite

جدول ۱- داده‌های مورد استفاده در محاسبه تبخیر و تعرق با لقوه (مربوط به ماه‌های که تبخیر و تعرق در زمزمه‌ها ندا زه‌گیری شده است).

درصد ساعت روشن روز در ماه دریا	گرمای بنیان فشار بخار فشار بخار دریا	$\frac{\Delta T}{\Delta T + \Delta T_s}$	R_n (نسبت در روز)	R_s (نسبت در روز)	نسبت ساعت آفتاب نسبت به کل ساعت (در درصد)	سرعت باد در ارتفاع ۲ متری (کلومتر در ساعت)	% غروب	میانگین رطوبت نسبی %	صبح	ظهر	غروب	متوسط درجه حرارت، (سانتیگراد)	ماه و سال
۹/۴۵	۷/۰	۳۱/۷	۵۸۱/۸	۰/۷۷	۵۱۵	۷۰۳	۰/۹۲	۷/۹	۱۷	۱۵	۳۴	۲۵/۰	۶۷ خرداد
۹/۷۶	۸/۴	۳۸/۴	۵۷۹/۹	۰/۷۹۸	۵۲۸	۷۲۱	۰/۹۷	۷/۳	۱۶	۱۵	۳۵	۲۸/۳	تبر
۹/۲۵	۸/۶	۳۸/۴	۵۷۹/۹	۰/۷۹۸	۴۸۴	۶۶۳	۰/۹۳	۶/۵	۱۵	۱۵	۳۷	۲۸/۳	مرداد
۸/۴۲	۷/۸	۳۱/۷	۵۸۱/۸	۰/۷۷۰	۴۳۹	۶۰۴	۰/۸۸	۶/۲	۱۸	۱۵	۴۱	۲۵/۰	شهریور
۸/۰۴	۶/۹	۲۲/۴	۵۸۲/۹	۰/۷۱۲	۳۵۵	۴۹۳	۰/۹۵	۵/۱	۲۴	۱۹	۴۹	۱۹/۳	مهر
۷/۳۳	۵/۷	۱۶/۴	۵۸۷/۶	۰/۶۵۶	۲۶۷	۳۷۷	۰/۸۴	۵/۶	۲۸	۲۰	۵۷	۱۴/۲	آبان
۹/۳۷	۷/۷	۲۰/۳	۵۸۵/۸	۰/۶۹۵	۴۰۹	۵۶۴	۰/۷۳	۶/۸	۳۲	۲۴	۵۸	۱۷/۷	آذر
۹/۶۵	۶/۸	۳۲/۴	۵۸۱/۵	۰/۷۷۲	۵۳۶	۷۲۲	۰/۹۷	۷/۳	۱۵	۱۱	۳۷	۲۵/۴	مهر
۹/۷۶	۷/۷	۳۲/۲	۵۶۵/۶	۰/۸۱۰	۵۳۰	۷۲۴	۰/۹۸	۶/۸	۱۳	۱۱	۳۱	۲۹/۹	شهریور
۹/۴۵	۷/۳	۳۶/۹	۵۸۰/۳	۰/۷۹۳	۴۹۰	۶۷۲	۰/۹۷	۶/۵	۱۳	۱۲	۳۴	۲۷/۶	مرداد
۸/۶۲	۶/۹	۳۲/۸	۵۸۱/۴	۰/۷۷۵	۴۴۳	۶۰۹	۰/۹۹	۵/۹	۱۶	۱۳	۳۴	۲۵/۶	شهریور
۸/۰۴	۵/۸	۲۲/۲	۵۸۲/۹	۰/۷۱۱	۳۵۵	۴۹۳	۰/۹۹	۵/۲	۲۰	۱۴	۴۵	۱۹/۲	مهر

جدول ۲- مقایسه پخش و تعرق با لقیوه انداز گبیری شده در لامبست- رومحا شده به روشهای مختلف (میلیمتر در ماه).

سهمینک و سببیت		میلیمتری بلینی -		مکینک استرومکی بن سن		کوهستانن		جنس- هیز و مارگبروز		انداز گبیری شده در		ماه اول	
سهمینک	سببیت	میلیمتری	بلینی	مکینک	استرومکی	کوهستانن	جنس- هیز	مارگبروز	جنس- هیز	مارگبروز	انداز گبیری شده در	ماه اول	لامبست
۱۲۰/۷	۳۲۶/۶	۳۵۱/۰	۱۰۹/۱	۲۵۳/۲	۱۸۸/۷	۳۳۵/۲	۴۳۱/۰	۱۸۶/۱	۲۶۵/۷	۲۹۰/۵	۲۸۹/۵	۲۹۹/۵	خرداد ۶۷
۱۷۵/۹	۳۸۱/۹	۳۹۸/۹	۱۱۶/۲	۲۷۲/۱	۲۰۵/۶	۴۲۲/۵	۵۲۶/۶	۱۹۱/۰	۲۸۵/۱	۳۲۱/۲	۲۹۹/۰	۳۳۱/۰	تیر ۶۷
۱۶۸/۸	۳۲۵/۲	۳۷۷/۲	۱۲۲/۱	۲۶۰/۳	۱۹۹/۰	۴۲۲/۰	۵۲۳/۲	۱۷۸/۵	۲۵۹/۸	۳۰۰/۶	۲۸۰/۵	۳۱۲/۷	خرداد ۶۷
۱۲۵/۸	۳۲۹/۸	۳۳۹/۰	۱۲۰/۹	۲۰۶/۰	۱۶۸/۶	۳۷۷/۹	۲۱۶/۹	۱۵۲/۹	۲۰۷/۶	۲۳۹/۷	۲۳۵/۵	۲۳۹/۰	شهریور ۶۷
۷۲/۲	۱۶۹/۱	۲۲۲/۹	۸۶/۶	۱۵۲/۲	۱۳۶/۳	۲۰۶/۲	۲۶۲/۰	۱۱۲/۸	۱۳۲/۳	۱۵۳/۲	۱۶۲/۳	۱۲۳/۶	مهر ۶۷
۳۹/۳	۹۲/۸	۱۸۱/۶	۶۳/۰	۱۰۵/۷	۱۰۷/۸	۱۵۷/۳	۱۸۲/۵	۸۲/۳	۹۳/۰	۹۸/۹	۱۱۳/۲	۹۰/۳	آبان ۶۷
۷۳/۱	۲۲۸/۷	۲۰۳/۵	۵۸/۵	۱۵۱/۵	۱۵۲/۰	۲۵۹/۲	۲۲۲/۹	۱۵۹/۸	۱۸۷/۸	۲۰۲/۱	۲۰۳/۰	۱۵۵/۰	اردیبهشت ۶۸
۱۲۵/۱	۳۲۶/۰	۳۶۱/۲	۱۱۵/۳	۲۶۰/۹	۱۹۰/۵	۳۳۲/۶	۴۲۲/۱	۱۸۹/۲	۲۶۳/۵	۲۹۲/۳	۲۹۲/۷	۲۱۰/۰	خرداد ۶۸
۱۹۳/۷	۲۰۳/۲	۲۲۲/۱	۱۳۷/۳	۲۸۵/۱	۲۱۲/۷	۳۵۰/۶	۶۰۰/۰	۱۹۶/۲	۲۹۳/۱	۳۳۸/۲	۳۱۶/۸	۲۹۰/۲	تیر ۶۸
۱۶۱/۱	۳۳۶/۸	۲۰۰/۱	۱۱۳/۲	۲۵۷/۳	۱۹۶/۰	۳۱۷/۱	۵۱۸/۶	۱۷۹/۱	۲۲۸/۷	۲۹۳/۷	۲۸۶/۷	۲۲۶/۳	خرداد ۶۸
۱۳۱/۵	۲۸۶/۵	۳۶۲/۱	۱۲۲/۹	۲۱۵/۵	۱۷۰/۹	۲۸۱/۲	۲۵۷/۲	۱۵۶/۰	۲۰۸/۲	۲۲۵/۶	۲۲۷/۲	۲۲۲/۱	شهریور ۶۸
۷۲/۵	۱۶۸/۳	۲۵۹/۱	۹۳/۹	۱۵۱/۲	۱۳۵/۹	۲۰۶/۲	۲۷۷/۶	۱۱۲/۵	۱۳۲/۸	۱۵۲/۶	۱۷۰/۳	۱۳۲/۹	مهر ۶۸

بهتری از تبخیر و تعرق بالقوه اندازه‌گیری شده را برآورد می‌نمایند. سایر روشها نیز در همین جدول درجه بندی شده‌اند.

اگرچه روشهایی که در مطالعه حاضر مورد بررسی قرار گرفت با روشهایی که توسط جنسن (۴) تجزیه و تحلیل شده با هم متفاوت هستند ولی در مورد روشهایی که در هر دو مطالعه بررسی شده‌اند نتایج مشابهی بدست آمده است. در مطالعه حاضر روش جنسن - هیز به عنوان بهترین روش برای تخمین تبخیر و تعرق بالقوه در دشت اصفهان و اقلیمهای مشابه انتخاب شده که جنسن نیز همین روش را به عنوان بهترین روش برای مناطق خشک و نیمه خشک معرفی کرده است. ولی روش پن من را به عنوان دومین روش مناسب برای محاسبه تبخیر و تعرق بالقوه در مناطق خشک و نیمه خشک معرفی کرده

$$S_d^2 = \frac{\sum di^2 - \frac{(\sum di)^2}{N}}{N-1} \quad (5)$$

که رابطه بالا d اختلاف تبخیر و تعرق محاسبه شده در هر ماه با مقدار اندازه‌گیری شده در همان ماه، N تعداد مشاهدات (در این تجزیه و تحلیل $N = 12$) و S_d انحراف معیار جامعه تفاوتها می‌باشد.

مقادیر انحراف معیار تفاوتها برای ۱۲ روش در جدول ۳ نشان داده شده است. روشهایی که انحراف معیار کمتری دارند تبخیر و تعرق بالقوه را بهتر تخمین می‌زنند. درجه بندی روشهای مختلف برای مبنای انجام گرفته و در جدول ۳ گنجانده شده است. همانطوریکه در این جدول مشاهده می‌شود روشهای جنسن - هیز، کریستیانسن - هارگریوز، بلینی - کریدل اصلاح شده، پن من و ترک پنج روشی هستند که بترتیب تخمین

جدول ۳- تجزیه و تحلیل آماری روشهای مختلف تبخیر و تعرق بالقوه.

ردیف	روش محاسبه تبخیر و تعرق بالقوه	انحراف معیار تفاوتها (میلیمتر در ماه)	خطای معیار (میلیمتر در ماه)	رتبه
۱	ترک	۳۴/۳	۹/۹۱	۵
۲	جنسن - هیز	۳۰/۱	۸/۷۰	۱
۳	کریستیانسن و هارگریوز	۳۱/۶	۹/۱۲	۲
۴	مکینک	۵۱/۱	۱۴/۷۷	۱۰
۵	استرومکی	۷۲/۷	۲۱/۰	۱۲
۶	پن من	۳۳/۹	۹/۷۸	۴
۷	بلینی - کریدل	۵۰/۶	۱۴/۶۲	۹
۸	بلینی - کریدل اصلاح شده	۳۳/۷	۹/۷۲	۳
۹	پا پاداکیس	۶۱/۹	۱۷/۸۸	۱۱
۱۰	ایوانون	۳۸/۷	۱۱/۱۲	۸
۱۱	بهیک و ماکی	۳۸/۴	۱۱/۰۹	۷
۱۲	تورست ویت	۳۸/۲	۱۱/۰۴	۶

که در مطالعه حاضر به عنوان چهارمین روش مناسب شناخته شده ولی اگر توجه شود که جنس روشهای کریستیانسن - هارگریوز و بلینی - کریدل اصلاح شده را (که در این بررسی به عنوان روشهای دوم و سوم درجه بندی شده اند)، مورد بررسی قرار نداده یکنواختی نتایج دو مطالعه بیشتر روشن می شود. روشهای مکینیک، استرومکی ایوانوف و پاپاداکیس در هر دو مطالعه درجات مشابهی را احراز کرده و از جمله روشهایی هستند که تخمین خوبی از تبخیر و تعرق بالقوه را در منطقه خشک و نیمه خشک نمی دهند. می توان گفت که تنها اختلاف فاحش دو مطالعه مربوط به روشهای ترك و تورنت ویت است که در مطالعه حاضر جزو روشهایی که دقت متوسط دارند درجه بندی شده اند در حالی که درجه بندی جنس از روشهایی هستند که تخمین خوبی از تبخیر و تعرق را نمی دهند. لازم است اشاره شود که از ۵ روش مناسب برای منطقه اصفهان، سه روش یعنی روشهای جنس - هیز، کریستیانسن - هارگریوز و بلینی - کریدل اصلاح شده روشهایی هستند که در قسمتهایی از آمریکای غربی با آب و هوای مشابه با اصفهان و در نقاطی که تقریباً عرض جغرافیائی نزدیک به اصفهان دارند بدست آمده است. این نکته با نظر شاو و هیل (۵) که برای انتقال تکنولوژی کشاورزی آب و هوای مشابه و عرض جغرافیائی یکسان را شرط می دانند کاملاً منطبق است. در مورد دقت روش پن من برای منطقه اصفهان می توان گفت که اگرچه این روش در انگلستان با آب و هوای متفاوت از اصفهان بدست آمده ولی دقت آن به دلیل استفاده از تعدادی زیادی پارامتر اقلیمی در محاسبه قابل قبول می باشد، همچنین روش ترك نیز که در اروپای غربی بدست آمده برای رطوبت هوا تصحیح شده و همین موضوع

باعث شده در منطقه اصفهان که نسبتاً خشک است جواب مناسبی را ارائه دهد.

همانطوری که در جدول ۳ مشاهده می شود مقادیر انحراف معیار بعضی از روشها خیلی به هم نزدیک است. بنابراین لازم بود که آزمون روی آنها انجام گرفته و معنی دار بودن تفاوتها معلوم گردد. برای این منظور خطای معیار برای کلیه روشها محاسبه شده و در جدول ۳ آمده است. سپس با وجود اینکه آزمون دانکن خاص مقایسه میانگینها است با نظر متخصص آمار روی خطای معیارها اعمال گردیده و بر مبنای نتایج حاصل روشهای جنس - هیز، کریستیانسن - هارگریوز، بلینی - کریدل اصلاح شده، پن من و ترك در گروه اول، روشهای ایوانوف، بهینگ و ماکسی و تورنت ویت در گروه دوم، روشهای بلینی - کریدل و مکینگ در گروه سوم و بالاخره روشهای پاپاداکیس و استرومکی در گروه چهارم از نظر درجه درستی قرار می گیرند. با این حال آزمون بارتلت برای متجانس بودن یا نبودن واریانسها نیز اعمال گردید و نتایج حاصل از آزمون دانکن تائید شد.

نتیجه نهائی این مطالعه به این صورت قابل عرضه است که بر اساس بررسیهای دوساله کاربرد روش جنس - هیز برای برآورد تبخیر و تعرق بالقوه در منطقه اصفهان بیشتر قابل توصیه می باشد. در عین حال استفاده از چهار روش دیگر یعنی روشهای کریستیانسن و هارگریوز، بلینی - کریدل اصلاح شده، پن من و ترك نیز دقت قابل قبولی برای محاسبه تبخیر و تعرق بالقوه دارند. بدیهی است برای انعکاس توصیه های قطعی تر، لازم است بدست آزمایش و اندازه گیریها طولانی تر انتخاب گردد.

سپاسگزاری

که در تجزیه و تحلیل آماری داده ها نگارنده را یاری نمودند، سپاسگزار هستم. از دانشجو رامین جمیلی که در طول ۲ سال وظیفه آمار برداری را به عهده داشته و کار خود را با دقت بسیار خوب انجام داده تشکر می‌کنم.

بدین وسیله از شورای هماهنگی تحقیقات دانشگاه صنعتی اصفهان که امکانات مادی لازم برای اجرای این مطالعه را فراهم نمودند، صمیمانه تشکر می‌نمایم. از همکار گرامی آقای دکتر عبدالمجید رضائی

REFERENCES:

مراجع مورد استفاده:

- ۱- موسوی، ف. و م. و م. کریمی. ۱۳۶۸. تعیین بهترین روش تخمین تبخیر و تعرق بالقوه در دشت اصفهان. مجموعه مقالات اولین کنفرانس ایران. شرکت مهندسی مشاور مهتاب قدس، شماره (۱): ۳۹۶ - ۳۸۹.
- 2- Bos, M.G. & J. Nugteren. 1982. On irrigation efficiencies. 3rd. Ed. ILRI, Wageningen, the Netherlands: 138 PP.
- 3- Doorenbos, J. & W.O. Pruitt. 1977. Crop water requirements. 2nd Ed. FAO, Rome: 144 PP.
- 4- Jensen, M.E. 1974. Consumptive use of water and irrigation water requirements. 1st Ed. The American society of Civil engineers, New York: 215 PP.
- 5- Shaw, R.H. & R.W. Hill. 1975. Reference climate sites for agricultural technology transfer, Utah State University, 211(d)- 11: 1-15.

Determination of An Appropriate Estimating Method of
Evapotranspiration in Esfahan.

R. RAHIMZADEGHAN

Assistant Professor, College of Agriculture, Isfahan
University of Technology, Isfahan, Iran.

Received for Publication, October 25, 1990.

SUMMARY

Lawn was planted in three lysimeters as the reference crop in order to adopt an accurate method (S) of estimation of potential evapotranspiration for reference crop in Isfahan. The daily evapotranspiration of Lawn was measured in a water balance type lysimeter for two years. Furthermore, Climatological data were collected in a weather station in Isfahan University of technology and potential evapotranspiration was calculated using 12 different methods. Comparing calculated and measured values of reference crop potential evapotranspiration showed that the Jensen-Haise, Christiansen and Hargreaves, adjusted Blaney-Criddle, Penman and Turc methods give better estimates of reference crop potential evapotranspiration, respectively.